

levere mine Hjemmelsmænd; Hovedsagen er, at jeg er blevet klar over, hvad „Politiken“ sigtede til, og at vi i Dag i saa Henseende har faaet fuld Opklaring. Nu synes den højtærede Indenrigsminister igen, at der er Grund til at more sig, og det er jo muligt, men han kunde jo alligevel passende holde disse Latterudbrud tilbage, indtil Taleren er færdig.

Med Hensyn til de stillede Paastande paa Overgang til Dagsordenen skal jeg fremdeles anbefale den af mig oprindelig foreslaaede som den, der rammer det paagældende Spørgsmaal i Hovedsagen, medens jeg, da jeg forudsætter, at den kommer til Afstemning først, subsidiært kan anbefale mine Meningsfæller at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard senere stillede Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Handelsministeren (Slebsager): Efter de Udtalelser, der nu er fremsat af det ærede Medlem Hr. Stauning, tror jeg, at det høje Ting er fuldstændig klar over, at jeg nu ganske kan undlade at beskæftige mig mere med det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Holstein kom ind paa Spørgsmaalet om Embedsforsøelser og mente, at Afskedigelsen skulde have fundet Sted i Henhold til Tjenestemandsløvens § 17 efter de Forundersøgelser, som altsaa da skulde kunne finde Sted. Jeg har tidligere under Forhandlingerne i Dag gjort klart Rede for mit Syn paa dette Forhold, baade vedrørende min Forgængers Stilling til dette Forhold og vedrørende den Kontinuitet, jeg mener, der altid bør være mellem de skiftende Ministerier; men jeg har tillige hævdet, og det gør jeg fremdeles, at jeg anser det, der er foregaaet, i langt højere Grad for Udtryk for svigtende Evner hos Bankinspektøren til at bedømme de foreliggende Forhold end for Tjenesteforsøelse. Derfor er Afgørelsen faldet for mit Vedkommende, som den er; jeg har indstillet ham til Afskedigelse paa Grund af svigtende Evner til at varetage Bankinspektørembedet, og netop fordi det ikke var min Tanke, at det skulde være en Straf, har jeg under den sidste Samtale, jeg havde med Bankinspektøren, sagt dette til ham, og jeg har føjet til: hvis vi under Handelsministeriet havde et Embede, som vi mente, De vilde egne Dem til, vilde vi lade Dem forflytte til et saadant i Stedet for at indstille Dem til Afsked. Men da det ikke var Tilfældet, har jeg staaet saaledes, idet jeg mener, at jeg har Ansvar for, at Embedet bliver besørget paa for-

svarlig Maade, at jeg har maattet indstille Bankinspektøren til Afsked.

Med Hensyn til Overvejelserne vedrørende en Ændring i Tjenestemandsløven er Forholdet det, at Løven kommer til Revision i Samlingen 1929—30, og saa vil disse Overvejelser jo kunne finde Sted. Naar det ærede Medlem Hr. Holstein opfordrede mig til at være med til at foranledige, jeg forstod, en hurtig Overvejelse vedrørende Ændringer i Tjenestemandsløven og motiverede dette med, at der var handlet vilkaarligt i dette Tilfælde — og med det Udtryk forstaaar jeg, at det ærede Medlem mente, at der var handlet om ikke urigtigt saa dog uforvarsvarligt —, kan jeg ikke erkende nogen Motivering for mig til at tage imod en Opfordring fra det ærede Medlem til hurtigt at gaa i Gang med en Revision af Tjenestemandsløven paa dette Punkt, for jeg mener ingenlunde, at Embedsmandsstanden i dette Land er daarligt stillet med Hensyn til Tjenestemandsløven. Jeg tror ikke, der er mange Lande i Europa eller andetsteds, hvor Embedsstanden er saa betrygget ogsaa med Hensyn til Tjenestemandsløven som her; og i det Tilfælde, som her er paa Tale, og som har vakt saa stor Opmærksomhed, skønt jeg dog skulde mene, at man i de Udtalelser, der er faldet her i Dag, ikke blot fra mit Parti, men ogsaa fra de Konservative og de Radikale og selv Socialdemokratiet, har erkendt visse svigtende Evner hos Bankinspektøren, visse Mangler hos ham, finder jeg, at Bankinspektørens Afskedigelse er fuldt ud berettiget paa Grundlag af den Undersøgelse af hans Forhold, som har fundet Sted, og som godtgør, at Evnen til at varetage den Opgave, han har, har svigtet.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Holstein rettede til mig, om jeg vilde være villig til at fremsætte Forslag om Ændringer i Banklovens Bestemmelser vedrørende Bankinspektøren, skal jeg sige, at jeg ikke vil binde mig til at fremsætte Forslag om Ændringer heri, idet Bankloven, som den er, udmærket godt kan bruges og bruges paa en god Maade, naar den rigtige Mand med Forstaaelse af Embedets Karakter varetager dette Embede. Bankinspektørens Hovedopgave angives i Banklovens § 18: Bankinspektøren fører Tilsyn med Overholdelsen af de i nærværende Lov for Banker givne Forskrifter. Det er netop Kærnepunktet. Bankinspektørens Opgave er ved sine Undersøgelser af Bankerne, baade ordinære og ekstraordinære, at paapege Tab og Risici, saaledes at det kan være klart, hvorledes Virksomheden staaar, men det er